

7

USTAWA

z dnia 23 stycznia 1968 r.

o funduszu emerytalnym.

W celu poprawy zaopatrzenia emerytalnego pracowników i ich rodzin, uwzględniając uchwały VI Kongresu Związków Zawodowych, stanowi się, co następuje:

Art. 1. 1. Na wypłatę emerytur, rent i innych pieniężnych świadczeń emerytalnych przewidzianych dla pracowników i ich rodzin tworzy się fundusz emerytalny.

2. Z funduszu emerytalnego wypłaca się emerytury, renty i inne świadczenia emerytalne przysługujące również osobom nie wymienionym w ust. 1.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy osób objętych ubezpieczeniem społecznym rzemieślników.

4. Rada Ministrów określa w drodze rozporządzenia zasady pokrywania wydatków na zaopatrzenie emerytalne osób, o których mowa w ust. 2.

Art. 2. Dochodami funduszu emerytalnego są:

- 1) część opłacanej przez zakłady pracy składki na ubezpieczenia społeczne w wysokości 8,5% podstawy wymiaru składki,
- 2) składka na cele emerytalne,
- 3) różne dochody:
 - a) zwroty emerytur, rent i innych świadczeń emerytalnych,
 - b) odsetki od lokat,

c) inne dochody przewidziane w obowiązujących przepisach.

Art. 3. 1. Wprowadza się obowiązek opłacania składki na cele emerytalne w wysokości do 3% wynagrodzenia przez osoby otrzymujące wynagrodzenia:

- 1) z tytułu stosunku pracy,
- 2) z innych tytułów powodujących objęcie tych osób przepisami o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

2. Od obowiązku opłacania składki na cele emerytalne wolne są osoby podmiotowo całkowicie zwolnione od podatku od wynagrodzeń.

3. Rada Ministrów określa w drodze rozporządzenia kwotę wynagrodzenia wolnego od składki na cele emerytalne, podstawę wymiaru składki i jej wysokość oraz rodzaje wynagrodzeń, od których składka ta jest pobierana.

4. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia nałożyć obowiązek opłacania składki na cele emerytalne na osoby nie objęte tym obowiązkiem na podstawie ust. 1.

5. Rada Ministrów określa zasady opłacania składki na cele emerytalne przez pracowników delegowanych i kierowanych do pracy za granicą.

6. Minister Finansów obniży w drodze rozporządzenia

skale podatku od wynagrodzeń odpowiednio do wysokości składki na cele emerytalne.

Art. 4. 1. Składkę na cele emerytalne pobierają zakłady pracy potrącając ją przy wypłacie wynagrodzenia i przekazują łącznie ze składką na ubezpieczenia społeczne w terminie i na zasadach określonych dla tej składki.

2. Do składki na cele emerytalne mają zastosowanie przepisy o zobowiązaniach podatkowych dotyczące składki na ubezpieczenia społeczne.

3. Spory w sprawach składki na cele emerytalne rozstrzygają rady nadzorcze oddziałów i Rada Nadzorcza Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w trybie przepisów o postępowaniu w zakresie odwołań do rad nadzorczych oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 5. 1. Dysponentem funduszu emerytalnego jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

2. Nadwyżki funduszu emerytalnego Zakład Ubezpieczeń Społecznych lokuje w budżecie Państwa lub w banku w formie oprocentowanych lokat zwrotnych.

Art. 6. Nadzór i kontrolę nad działalnością Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie funduszu emerytalnego sprawują Rada Nadzorcza Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i rady nadzorcze oddziałów Zakładu.

Art. 7. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Prezesem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych określa zasady gospodarowania funduszem emerytalnym.

Art. 8. W ustawie karnej skarbowej z dnia 13 kwietnia 1960 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 123 z późniejszymi zmianami) wprowadza się następującą zmianę:
w art. 93 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Przepisy rozdziału niniejszego dotyczące podatków stosuje się odpowiednio do zaliczek na podatek i przedpłat na poczet zaliczek oraz do ryczałtów i należności za karty podatkowe, a także do składki na cele emerytalne.”

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*